

PERIÓDICH VERMELL

SALUT PÚBLICA ## INTERESSOS POPULARS ## ARTS Y LLETRAS

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan
 las circunstancias

PREGARIAS FILOXERESCAS

Sense fer comentaris per nostra part, puig no s' ho necessita, insertém la següent carta que pinta una xerinola ensotanada que debia donar gust de veure.

«Palafrugell 11 Abril 1883.

»Sr. Director de LA TRAMONTANA.

»Molt senyor meu: Tinch de manifestarli un fet que, per sa importancia, crech quedaria grabat á la historia ab lletres de llana, que passá en aquesta vila lo dilluns dia 9 del corrent, y es com segueix:

»Invitats anticipadament los pobles del entorn per nostre dignissim rector per anar en romeria á l' ermita de Sant Sebastiá al objecte de matar la filoxera ab plegarias, comparegueren lo citat dia, tres ó quatre pobles ab lo seu pastor al cap, y portant la seva imatge predilecta, y junts ab los de aquí, sortiren á dos quarts de set del matí tot xano xano cantant lo *gori-gori*, fent vía cap á l' ermita. Arribats allí, se digué un solemne ofici que no pogueren oirlo tots los llanuts qu' estaban presents per ser bastant petita l' iglesia; en vista d' aixó, quan fou acabat, lo rector posá en coneixement del remat que la prédica, en lloch de ferse dintre l' iglesia, se faria al aire libre. En un dos per tres s' improvisá un cossi (vull dir una especie de trona) dessota 'l terrat que mira cap al far, en qual cossi va pujar un fill de sant Ignaci que expressament habia vingut de Mataró, lo qui segons diuhen n' es rector del convent de

jesuitas que hi ha en aquella ciutat, comensant desde allí á dirigir sa veu als devots, lamentantse molt del poch respecte que 's té als ministres del Senyor y dihent que aquest petit insecte que se 'n diu filoxera era un cástich que Deu enviava pels pecats dels homens (no hi contá 'l de las donas), y que ja 's podia fer, que no se n' aniria fins que Deu volgués, y que si se esmenava un poch seria degut á n' aquestos devots que conservan la fé. També doná una retoca la als cassinos, teatros y demés societats; y referintse al Sant Pare va dir que se 'l habia de respectá puig qu' ell era lo Deu de la terra, y representava 'l del cel (¡home ja sabém las virtuts que adornaban á sen antecessor Pio IX!)

»També digué que trobantse ell en una professó que 's feu pel mateix objecte que aquesta, en una població de la provincia de Barcelona, quan passaban pels carrers de la població, sortiren d' una fábbrica uns quants treballadors *ab las blusas totas dolentas y untadas* (paraulas textuales) y tiraren algunas pedras tocantlo ab una d' ellas del costat.

»Per últim, quan fou acabat lo sermó, benehiren lo terme (aixó sí, no mes lo de las poblacions que assistiren á la romeria) y emprengueren la marxa cap aquí, cantant també l' imprescindible *gori-gori*; quan passaban pels carrers de aquesta vila, un vicari molt *trempat* anomenat mossen Jordi, y que per mes senyas corregué ab los carlins la guerra civil passada, de la que conserva encare 'ls senyals de las feridas que rebé, se cuidava de fer descobrir als que portavan la gorra posa-

da quan pasava 'l santercristo, y de aquesta manera arribaren sens novetat á l' iglesia ahont s' efectua 'l desmit sense despedir lo remat, pot ser pensantse 'l jesuita que no hagueren sigut solsament sas *mansas ovellas* las que hagueren escoltat sa *divina* paraula.

»¡Anéu seguint ab las vostras farsas enemichs del progrés que ja 'ls criaderos de llana 's van acabant, y 'ls carnivals passen de moda!

»Tals son, senyor Director, los espectacles que per escarni de la ciencia y divertiment de la cánalla té de presenciar encara 'l sigle XIX.

»Soch de V. afectissim servidor, etc...»

*****

A UNA ROSSA

Contra 'l meu propósit fet de may més ab tu ocuparme, ara, d' un modo distret, Rossa, aquí vull proposarme ferte beure 'l fel qu' has tret.

Dissapte vareig llegi la teva contestació; y, segons me sembla á mi, tot quant contestas allí ha sigut per tu pitjó.

Primerament tinch de dirte que no han fet mes qu' envilirte tals versos per defensarte: iquin modo de rebaixarte per compte de protegirtel

Ab marcats insults comensas y de venjarte no t' cansas: era un conjunt tal d' ofensas que fan concebi esperansas de qu' ets... lo que tu no 't pensas.

Francament, jo desitjava contestació de las tevas, y ab insistencia 't burxava esperant sols si t' baixava la rabia ab las cosas mevas.

Y obligantme tant y tant
á ocuparme novament,
seguiré anante apretant
ab la ploma constantment...
y tu segueix contestant.

Si be es cert que ab lo que 'm deyas
á mi cap favor me feyas,
per tu tampoch no es cap joya:
es indigne d' una noya
tant descarar... ¿que no ho veyas?

Boig me dius ab pocas ratllas
y tractantme aixís t' esquitllas,
per mes que tan nom espatllas;
puig, contant, com tu dius, gustllas
sent molt certas... boigs fan bitllas.

Lo que més me té engrescat
es haber tu conegut
que ton nom tan rebatut
sab de sobras lo vehinat...
¿com que 'l teu nom es tan brut?

Si tant t' ha picat lo nas
ves gratant ja qu' es precis,
y 'l resultat trobarás
que com més te 'l gratarás
més picó tindrás aixís.

Tot toni, toni... com cantas
de pena per mi reventas;
perque veus que no m' aguantas;
y á tu mateixa t' afrentas
ab los acudits que plantas.

Fastigós me dius... es massa!
no 'm titulis aixís, Rossa,
perque aixó de rabia passa;
¿no comprens qu' ets una massa
que semblas un tap de bassa?

Si no fos perque remenas
lo que sabe... y t' amohinas
retreyente tantas penas,
te diria que caminas
molt garrell, si no t' esmenas.

No empunyá 'l cetro voldrias
ni sent rey; pro 'l faltan probas:
si tu dius que t' negarias,
jo puch darte probas novas
de que prou 'l empunyarias.

Mort de gana soch per tu
y encare 'm sobra menjá:
si acás no 't dónes á ningú
porto un tros de pernil crú
que potsé t' satisfará.

Respecte á argument faltarme,
ta historia sols pot servirme
quan tracto de tu burlarme:
sempre que vull divertirme
burlante puch inspirarme.

Romansos me dius qu' escrigui
y aixís ma miseria apagui...
¿valdrá molt més que me 'n rigui!
perque jo... que vols que t' digui...
Déu te 'l torni ó te 'l amagui.

Tant si com no hi embolicas
arengadas, com predicas,
ab mos versos... no t' aplacas
embrutante ab tantas tacas
y embafante ab tantas micas.

Vetaquí lo que resulta
d' aquell escrit que t' exalta:
mentres ta furia m' insulta,
ton honor paga una multa
pe 'l sentit comú que hi falta.

No has pogut al cap-de-vall
desembolicá un capdell
qu' es un embolich molt vell,
sent causa tant de treball
d' un ull de poll al cervell.

Si comprens que per ofés
me dono... no 'n fassis cas:
contesta, no hi fa pas res:
agafat fort, si has entés,
que de segur no caurás.

Y ja que tu sens recel
me detestas ab tó vil,
jo, no despedint tant fel,
vull dirte ab un tó de mel...
¡¡¡Adios!!!

PEPET DEL CARNEL

Granollers 8 Abril 1883

P. D

¿Vols casarte ara...? ¡Ja veus
com t' ha deixat! ¡sempre caus!
¿Com quedas per tí! ¿ho creus?
(Queda ab 'l ex-promés en paus
tornantli tot quant li deus.)

Un telégrama de Madrit ha escamat á la
premsa de Barcelona.

Se refereix al joch, y suposa que en di-
tas duas capitals hi ha periódichs que co-
bran pera callar.

Encara que jo ho trobo difícilet, no 'm
sembla pas impossible.

Y celebraríam, si existís tal conxorxa,
que 's pogués treure la careta á qui fos.

Pero 'm sembla que no hi ha qu' espan-
tarse, que la sanch no arribará al riu.

Ni tan sols á la claveguera.

**

Lo senyor Gobernador civil d' aquesta
provincia ha portat als tribunals algun
periódich de Madrit sobre qüestions de
joch.

Celebraría treuren l' aygua clara.

**

De Matanzas han desaparecut dotze mil
durets de la caixa del Ajuntament.

Lo Contador, que 'ls guardava, ha sortit
simultáneament en persecució dels fugi-
tius diners, y fins avuy no 's té noticia
d' uns ni altre.

Lo govern pensa ferlos un nus á la cua.

**

A Madrit se prohibeix la circulació dels
anuncis de la loteria de Hamburgo.

Aixó es, fora competencias.

Be prou jochs que tenim á casa, no 'n
necessitem de fora.

**

Los conservadors se queixan de las ir-
regularitats (vulgo estafas) que 's cometen
en temps fusionistas.

Si m' embrutas t' enmascaro.

Los uns no han fet més que seguir lo
mal exemple dels altres.

Y si tornessin al poder los primers, ja
veuriam la edició corretjida y aumentada.

**

Tot l' Ajuntament, inclós l' arcalde, de
Puerto de Santa Maria, ha sigut suspés y
processat.

Com suposo que deuen ser gent d' or-
dre y no deurán pas perteneixe á la Ma
negra, m' escamo de pensar en qué pot
haberne sigut causa.

¡Aixó son cosas *irregulares!*

**

Segons contan de Igualada, un empleat
d' aquella vila portá á terme una acció tan
meritoria, que mereix una creu de recom-
pensa.

Es lo cas que á una venedora de la plas-
sa, al donarli 'l taló per pago del puesto
que ocupava, se li exigian vuyt quartos en
lloch dels quatre que cantava 'l document.
Se nega la dona á pagarlos, y l' empleat,
per tot argument, li clava un parell de

puntadas de peu, y se li emporta, d' un
cistell en que 'ls venia, una porció d' ous.

Si aixó es cert, tal com ho conta un pe-
riódich d' aquella vila, proposém l' us del
morrió y cadena pe 'l citat dependent del
municipi de Igualada.

**

Un tafaner de Sabadell nos pregunta si
sabriam qué feyan movent escándol cinch
ricatxos de aquella població y alguna *sta-*
menca en un cert café en que la concu-
rrencia feya de penjarrobas.

Nosaltres no ho sabém ni ganas, pero sí
dirém de la tal *ocupació* que 'ns sembla
molt propia de *ricatxos*.

**

En la Rambla de Sabadell hi ha un café
en que 's juga als daus d' un modo escan-
dalós, essent molts de las víctimas noys
de 13 y 14 anys.

L' autoritat ab uns ulls grossos com unas
taronjas.

Y la premsa que se n' ocupa predicant
en desert.

**

Diu un telégrama:

«A Guadix 400 treballadors demanavan
pa y treball; pero aviat quedá restablerta
la calma.»

¿Cóm? pensarán vostés, ¿donantlos lo que
demanavan?

No senyor. Envianthi la guardia civil.

Aixó es com aquell que plantava llavors
de carbassa al balcó y li surtian municipi-
pals que li feyan pagar la multa.

**

Lo czar de Rusia sembla que no está per
coronacions.

¡Aquest diable de nihilistas son tan tos-
suts! ¡Semblan aragonesos!

Després de mil aplassaments ara han
tornat á allargarho fins pe 'l juny.

Si 'l czar coronarse vol
sens temor á un estropici,
sempre li queda 'l consol
d' esperá 'l dia del judici
després de pondres lo sol.

**

Lo dia 25 del corrent més comensará á
regir lo nou servey de conduhir los presos
per ferro-carril.

Ara ja podrán alegrarse alguns dels que
sens més ni més foren portats *de paso* de
Andalusía á la Corunya, per exemple.

**

Del altra part del Rhin se diu que bufan
vents de guerra, á conseqüencia dels ar-
maments del govern d' Alemania.

Jo no crech que tinga de durar molt
aixó de aquestas barbaritats que no més
provocan uns quants ambiciosos y las pa-
gan sempre los que méns culpa hi tenen.

Deixém rodar la bola, que un cop ó altre
los que ara son baix anirán dalt.

**

Los días 3, 4, 5 y 6 del próxim Maig se farán á tot Espanya eleccions d' Ajuntaments.

Ja estich veyent lo Maig convertit en Janer.

O lo qu' es lo mateix, lo mes de las flors en lo mes dels gats.

Per las gataças... electorals que sens dubte sentirém á dir.

No hi ha mar sens haber aygua
ni hi ha sol sens escalfor,
ni hi ha pluja que no nulli
ni sens trampas eleccions.

**
**

A proposit d' eleccions.

Se nota gran animació en los cementiris, per la esperansa en qu' están los morts de tenir dret electoral per partida doble.

Per quan foren vius, que molts may lograren veurers posats en llista, y per ara que son cadavres morts difunts.

¡Oh llógica incontrastable de la lley de las compensacions!

**
**

A Paris se processa á un espanyol acusat del delict de bigamia, que vol dir casarse ab duas donas.

Aquí á Espanya la major part dels polítics han comés més *gamias* que dits no tenen demunt.

Se casan ab qualsevol Constitució, y 'l dia que la *patria* 'ls ho demana 's descausan d' aquella y 's casan ab un' altra y *tutti contenti*.

Ay senyor, si 's tinguessen de perseguir las bigamias políticas, no 's trobaria un monárquich sa ni per remey.

**
**

Alguns federals de Navarra se diu que posan quartos per aixecar un monument á n' en Zumalacárregui.

Aixó son federals de racó de sagristía.

**
**

En la constitució que 'ls federals de Navarra han aprobat en son congrés regional, s' hi consigna 'l pagar lo clero y cult católich, apostólich y romá.

Es á dir, si un día governan allí los federals, darán diners als carlins perque pugan sublevarse.

Tapa, noy, que aquets federals fan tuf de cera.

**
**

Próximament també se reunirá lo congrés regional federalista de Catalunya.

Estém segurs que 'ls nostres paysans no farán la barbaritat dels navarros...

perque á n' aquí 'ls matalassos de clatell, van més escassos.

**
**

Després de dos anys y mitj de promesas, per fí ha sigut posada á discussió la nova lley de imprenta.

Ara ja podém estar contents los periodistas.

No se suspendrán las publicacions y qualsevol podrá parlar de política, pero 'l presiri estará obert de bat á bat pe 'l que rellisqui, y unas multas que fins poden arribar á cinch mil pessetas, s' encarregan de fer veure la padrina al que pensi atacar lo que li fan aguantar per forsa.

Ya ho diu lo ditxo:

De sastre podrás mudar,
que de pallissas no escaparás.

**
**

Además del rebombori qu' está movent la qüestió del joch á Barcelona, de molts punts de fora també se 'ns queixan del increment que pren aquest vici, causant grans disgustos á infinitat de familias.

No m' estench en més consideracions, perque algú no 's pensés que vull dir que las autoritats ne tenen la culpa perque hi sucen.

Cá barret, res d' aixó.

**
**

Set presos s' han escapat de la presó de Montblanch.

¿Set?

Donchs que 'ls donguin beure.

**
**

La caixa de l' Administració d' Estancadas de Mazarron ha sigut robada, deixantla més neta que 'l clatell de un federal (que no siga navarro, ey!).

Dels lladres no se 'n sab una paraula, ni dels diners tampoch.

Sembla que deuen continuar sens novetat en sa importantíssima salut.

**
**

En Carreras ha publicat un altre folleto sobre la qüestió Serrano que 's titula *Un casamiento infame* (bon títol pe 'l Odeon.)

Y al enviarlos per correus á Espanya son recullits y... bona nit viola.

En lo meu concepte, es lo millor modo de donar importancia als tals llibres.

Tot lo privat es desitjat, diu lo ditxo.

Més com aquestas castanyas no 's couhen per mí, me té sense cuydado que las trega del foch qui vulga.

*****

LA CANSÓ DEL CALAVERA

(A MON AMICH FERNANDO CASAS.)

Jo soch un jove—molt calavera
tinch, si no m' erro—vint y cinc anys,
jo no traballo—y es ma carrera
dar á las noyas—greus desenganys.
Porto bigoti—rissat de puntas,
trona y levita,—com un *D. Juan*:
si per la vila—per mi preguntas,
¡Quin calavera!—tots te dirán.

No ho errarán:
totas las noyas—buscan mon cor,
soch de la vila—Deu del amor.

D' una mirada—ja las llastimo,
pobres noyetas—quin tremolar:
totas esperan—qu' un "jo t' estimo",
diguin mos llabis—per no penar.
Goso y disfruto—qu' ellas pateixin
mentres qu' amable—mitj sonrient
tiro floretas—qu' enllepoleixin
dolsa esperansa—d' aymant atent,
Mes mon cor ment,
qu' un calavera—may sent amor;
totas l' hi agradan—y 'ls dona 'l cor.

Jo per las blancas—faig mil posturas,
de las morenas—corro al detrás,
rossas me donan—plers y venturas,
cor que desitjas—ja ho lograrás.
No miro siguin—pobres ni ricas;
viuda ó donzella—tot m' es igual;
mes ab casadas—si t' hi embolicas,
pots algun dia—rebre algun mal.
Y aixó no val,
qu' un calavera—pot doná amor
mes que no prengui—vida y honor.

Jo coneix pare—que si ell podia
dar-me una tunda...—¡Deu nos en dól
calla y vigila—de nit y dia,
y espera sempre—bona ocasió.
Y aixó m' agrada—me dona vida,
fugi, amagarse,—que millor cel?
vaja, no diguin—es goig sens mida
viure d' eix modo—sempre ab recel.
Jo soch estel
que bé s' enlayra—vers al amor,
quedant á terra—sempre mon cor.

Jo m' emborratxo—tant com se puga,
jo també jugo—qualsevol joch:
si un calavera—no béu ni juga,
deixa de serho;—jo no me 'n moch.
Per xó las noyas—no resisteixen
qu' ellas sols buscan—joves com jo,
qu' ara las prenen,—ara las deixen,
ara rondinan—sens compassió.
Quin goig milló,
ser calavera—beure y fumar
y á las noyetas—amor donar.
Y es ma carrera
ser calavera,
ser calavera—de professió.

R. COLL GORINA

A Llodio (Mallorca) va enfonzarse la portalada de la iglesia matant á tres feligresos y ferintne tretze.

Se coneix que Deu castiga als seus, perque 'ls deu coneixe de sobras.

Ja te rahó 'l refrán: *No hay peor cuña...*

**
**

Lo jutjat de Tolosa demana que 's busqui y engarjoli al reverent prebere mossen Fermin Sanz Beriani.

Ja suposo de qué deu ser culpable.

¡Pobres noys petits!

**
**

A Madrit ha sigut pres un subjecte per haber comés una brutalitat ab una noya de vuyt anys.

Lo mal exemple dels ensotanats nos donará un qué sentir.

**
**

L' arcalde de Sant Mateu de Bages ha denunciat al rector de aquell poble per haber arrancat un bando que publicá dita autoritat respecte al cumpliment de la lley d' ensenyansa obligatoria.

Además, lo *manso* rector, ha dit que 'n arrencaria tants quants ne plantés, y que ell no reconeixeria may mes autoritat que la del bisbe de Vich.

¡Olé! ¡Salero! Aixís m' agradan los rectors, bons per cabecillas.

Y també m' agradan los arcaldes com los de Bages: que sápigam tractar ab gent de santcristo y duas pistolas.

¡Viva 'l garbo!

**
**

Un acte de salvatjisme católich:

A Roma se casant católicament una parella, y com per ser legal lo matrimoni te d' efectuar-se 'l casament civil, los pares

de la noya no volen donarla al nuvi si no 's casa civilment.

Lo tal nuvi, que deuria ser un carca fins al moll del os, per tota contesta 's treu un flamench y comensa á repartir punyaladas á la nuvia, á son pare, á sa mare, als parents y á totdeu que li vingué, acabant per degollarse ell mateix com un xay.

Voldria saber si aquesta exuberancia de fervor relligiós pot obrir las portas del cel á un llanut tant salvatge com lo de Roma.

** **

Un tal pare Joseph, de Linares, ha sigut portat á la caga-menja per haber robat un rellotje d' or á una senyora que visitava diariament.

¡Pobret! deuria ferho per descuyt.

** **

A Rosas, entre 'l rector y 'l mestre católich se fan unas conxorras lo mes estafalarias del mon.

Ara amenassan en que no 's donará terra sagrada als noys que 's morin sense haber anat á la escola católica.

Molt ben fet.

Y jo d' ells tampoch enterraria en sagrat als homes que no hagin anat ab los carlins ni á las donas que no hagin fet de majoridem.

Y d' aquest modo la relligió fora salvada.

** **

Escena culminant que passa á San Sebastian dintre la iglesia de Santa María.

Una vaca esferehida se n' en entra á la iglesia, y sense pendre aygua beneyta ni encomanarse á Deu comensa á embestir devots.

Lo capellá que deya la missa deixa á Deu sobre l' altar y fuig correns.

Las beyatas s' esparveran y s' amagan dintre 'ls confessoraris.

La vaca empayta una colla de sants y 'ls tira per terra, trencant brassos y camas de fusta.

Y ningú 's recorda de pregar á Deu, y tots plegats desitjarian mes que á la iglesia s' hi trobés en Lagartijo que 'l mateix sant Pare demanant á Deu un miracle.

Resultat: molts sants á trossos, algun devot escalabrat, sustos á dotzenas, lo mateix Deu en forma d' hostia abandonat y la vaca tan tranquila.

¡Ni un miracle xich ni gran va castigar tal violencia!
Jo no sé la Providencia en qué estaria pensant.

** **

Hi ha una patuleya de rectors per aquest mon de Deu, que molt be valen la pena d' enviarlos á passeig per las columnas de LA TRAMONTANA.

Lo de Cornellá, per exemple, del qual ja hem tingut de dirne mes de quatre vegadas, ha tornat á ferne de las sevas desde la trona.

Lo diumenge antepassat va fer un sermó furiós contra la escola llibre de la Societat cooperativa de aquell poble, no deixant os

censar als pares que portavan fills á tal estudi, y excomunicant á dret y á tort d' un modo que donava gust de sentir.

Per supost, que 'ls interessats s' hi encaparran tant, que alguns tractan de celebrarho ab costelladas.

Y la escola tira endevant y fora, per mes que 'l rector piqui de peus, puig ja es vell que *crits de trota no arriban en lloch.*

** **

Sembla que actualment hi han per cubrir varias vacants de mitras.

Bona ocasió pera premiar á Castelar sos serveys.

** **

Per Figueras la gent negra de sotana y calsa curta recull firmas pera demanar al govern que protegeixi als deixebles d' en Nasi de can Loyola.

Si jo al lloch del govern fos y protecció 'm demanessin, perque ben contents quedessin de cad' un ne feya dos.

** **

Lo rector de Puigvert de Agramunt feu un sermó lo diumenge dia 8 del corrent mes, desarrollant la nova proposició teológica de que «val mes anar allí ahont n' hi ha cent que allí ahont n' hi ha vuyt.»

L' auditori se quedá com si li diguessin Llussia, puig la eloqüencia que aquell dia sortí del cubell del esperit sant semblava que sortís de una bogada.

També hi hagué 'ls seus corresponents crits contra 'ls que llegeixen *paperots lliberals.*

Moltas gracias per la recomanació.

** **

Mes de trescents *establiments* diuhen que hi ha á Espanya de frares y jesuitas.

Me consola lo pensar que algun dia podrán fernos bon servey.

** **

Los xantres de la catedral se barallan per cüestions de quartos ab un canonje, y fins se parla de plet y d' escándols y altres fullaracas.

Tot es qüestió de voler cobrar quinze durets cada un pe 'ls funerals d' en Lopez y creure 'l canonje que ab vuyt ja 'n tenen prou.

¿Qué 'ls sembla? voler guanyar quinze durets ab una horeta, y trobar que vuyt es poch.

De tots modos, jo m' alegro de aquestas rahons, perque al cap-de-vall qui hi guanya som nosaltres.

D' aquest modo 's va afeytant la llana dels clatells de molts feligresos.

** **

A Granada ha sigut robat un convent.

Trenca-closcas: ¿En qué deurian ocupar-se 'ls frares de dintre mentres se feya 'l robo?

Tres solideus de premi á qui ho endevini.

** **

Los jesuitas han volgut probar sort á Castelló, pero han tingut de tocar pipa cor-

rents devant de las carinyosas demostracions del vehinat.

Ja se 'ls va coneixent per tot.

** **

Copiém del trempat *Cencerro* las següents sagristanadas:

«*Clavijo.*— Reverendísimo ecónomo entró casa esposa secretario ayuntamiento; declaró hidrofóbica pasión. Esposa resistió con dignidad: cura desbocado abofeteó señora. ¡Qué bárbaro! Tribunales entienden asunto.

»*Almadenejos.*— Ama sacristan cumplió precepto Jesucristo multiplicándose. Sacristan apurado no encontraba comadrona; por fin, salió de apuros.

»*Arriate.*— Hermanito sacristan: Has hecho bien en escribirme: me contaron el bien que hubo con el Cristo, y la verdad, nunca creí hubieses sido tú el autor... tápate las narices. ¡Qué ocurrencial Comprendo tu inmovilidad al ver aquel gran pastel debajo del mismo Cristo... ¡Valiente desahumerío! ¡Qué herejes! ¡Dios mio! ¡qué herejes!»

*****

EPIGRAMAS

A confessarse María
aná tots los seus pecats,
puig diu que 'n te de amagats,
que ningú los hi sabia.

Sorprengué un dia en Pau
á en Quim y la Maria,
que juntets, ab alegría
s' estaban jugant al cau.

FALCONÉ

Tant me varen agradar
una parella de gossos
molt grassos, d' en Baltasar,
que al moment vaig exclamar:
—Ja 't dich noy que 'ls crias grossos.

EUDALT SALA

MUDANSA

Lo ferrer sol treballá
ab lo tot posat ab a;
Un ausell jo vaig tení,
y li dava tot ab i;
Y un germá gran ne tineh jo
que treballa al tot ab o.

L. ADAN

** **

GEROGLIFICH

—

LOS

O

L

EEEEEE

K

L

FA

FALCONÉ

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

GEROGLIFICH:—Qui no te peresa no tem á la pobresa.